

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Koloským 2:1-3 ¹Chci, abyste věděli, jaký zápas vedu pro vás ... i pro všechny, kteří mne ani osobně neviděli. ²Zápasím o to, aby byli povzbuzeni ve svém srdci a navzájem spojeni v lásce byli dovedeni do celého bohatství plné jistoty porozumění, k plnému poznání Božího tajemství, Krista, ³ve kterém jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání.

That God should thus be manifest in the flesh is indeed a mystery; and without the help of the Holy Spirit we cannot hope to comprehend this subject. The most humbling lesson that man has to learn is the nothingness of human wisdom, and the folly of trying, by his own unaided efforts, to find out God. 1SM 249.1

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 249.1 To, že se Bůh takto zjevil v těle, je skutečně tajemstvím a bez pomoci Ducha svatého nemůžeme doufat, že tomuto tématu porozumíme. Nejvíce pokořující lekcí, kterou se člověk musí naučit, je nicotnost lidské moudrosti a pošetilost snahy vyhledat Boha na vlastní pěst, pouze vlastním úsilím.

1. Korintským 2:14 Duševní [tělesný – BKR] člověk však nepřijímá věci Ducha [Božího], neboť jsou mu bláznovstvím a nemůže je poznat, protože mají být posuzovány duchovně.

1. Korintským 2:7-10a Mluvíme ... ⁷ ... o Boží moudrosti, skryté v tajemství, kterou Bůh před věky předurčil k naší slávě. ⁸Tu nikdo z vládců tohoto věku nepoznal. Neboť kdyby ji poznali, nebyli by ukřižovali Pána slávy. ⁹Ale jak je napsáno: "Co oko nevidělo a ucho neslyšelo a na lidské srdce nevstoupilo, to Bůh připravil těm, kdo ho milují." ¹⁰Nám to Bůh zjevil skrze [svého] Ducha...

1. Timoteus 3:16a A vpravdě veliké je to tajemství zbožnosti: Ten [Bůh], který se zjevil v těle...

He veiled His divinity with the garb of humanity, but He did not part with His divinity. A divine-human Saviour, He came to stand at the head of the fallen race, to share in their experience from childhood to manhood (The Review and Herald, June 15, 1905). 5BC 1128.2

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1128.2 Své božství zahalil do roucha lidství, ale svého božství se nezbavil. Jako božsko-lidský Spasitel se postavil do čela padlého lidského rodu, aby se podílel na jeho zkušenostech od dětství až po dospělost (The Review and Herald, 15. června 1905).

Jan 1:14 A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Spatřili jsme jeho slávu, slávu, jakou má od Otce jediný Syn, plný milosti a pravdy.

The work of redemption is called a mystery, and it is indeed the mystery by which everlasting righteousness is brought to all who believe.... Christ, at an infinite cost, by a painful process, mysterious

to angels as well as to men, assumed humanity. Hiding His divinity, laying aside His glory, He was born a babe in Bethlehem. 7BC 915.3

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 915.3 Dílo vykoupení je nazýváno tajemstvím a je to skutečně to tajemství, které přináší věčnou spravedlnost všem, kdo věří.... Kristus přijal lidství za nekonečně velkou cenu, bolestným procesem, tajemným pro anděly i pro lidi. Skryl své božství, odložil svou slávu a narodil se jako děťátko v Betlémě.

What opposites meet and are revealed in the person of Christ! The mighty God, yet a helpless child! The Creator of all the world, yet, in a world of His creating, often hungry and weary, and without a place to lay His head! The Son of Man, yet infinitely higher than the angels! Equal with the Father, yet His divinity clothed with humanity, standing at the head of the fallen race, that human beings might be placed on vantage-ground! Possessing eternal riches, yet living the life of a poor man! One with the Father in dignity and power, yet in His humanity tempted in all points like as we are tempted! In the very moment of His dying agony on the cross, a Conqueror, answering the request of the repentant sinner to be remembered by Him when He came into His kingdom. ST April 26, 1905, par. 2

ST – časopis Znamení doby, 26. dubna 1905, odst. 2 Jaké protiklady se potkávají a zjevují se nám v osobě Krista! Mocný Bůh, a přece bezmocné dítě! Stvořitel celého světa, a přitom ve svém vlastním světě často hladový a unavený a bez místa, kde by mohl složit hlavu! Syn člověka, a přece nekonečně výše postavený, než andělé! Rovný Bohu Otci, přitom je Jeho božství oděno do lidství, stojí v čele padlého lidstva, aby lidé mohli být pozvednuti a zachráněni! Vlastní věčné bohatství, a přesto žije životem chudého člověka! Jedno s Otcem v důstojnosti a moci, a přesto ve svém lidství pokoušen ve všech bodech, jako jsme pokoušeni my! Ve chvíli své smrtelné agónie na kříži jako Vítěz, který odpovídá na prosbu kajícího hříšníka, aby na něj pamatoval, až vstoupí do svého království.

There is no one who can explain the mystery of the incarnation of Christ. Yet we know that He came to this earth and lived as a man among men. The man Christ Jesus was not the Lord God Almighty, yet Christ and the Father are one. The Deity did not sink under the agonizing torture of Calvary, yet it is nonetheless true that "God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life." 5BC 1129.7

5BC – Biblický komentář, 5. svazek 1129.7 Neexistuje nikdo, kdo by dokázal vysvětlit tajemství Kristova vtělení. Víme však, že přišel na tuto zemi a žil jako člověk mezi lidmi. Člověk Ježíš Kristus nebyl Pán Bůh Všemohoucí, přesto jsou Kristus a Otec jedno. Božství pod mučivým trýzněním na Kalvárii nezaniklo, přesto je však pravdou, že **Jan 3:16 "Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný".**

The love that Christ manifested can not be comprehended by mortal man. It is a mystery too deep for the human mind to fathom. Christ did in reality unite the offending nature of man with his own sinless nature, because by this act of condescension he would be enabled to pour out his blessings in behalf of the fallen race. Thus he has made it possible for us to partake of his nature. By making himself an offering for sin, he opened a way whereby human beings might be made one with him. He placed himself in man's position, becoming capable of suffering. The whole of his earthly life was a preparation for the altar. RH July 17, 1900, par. 8

RH – časopis Review and Herald, 17. července 1900, odst. 8 Lásku, kterou Kristus projevil, smrtelný člověk nemůže pochopit. Je to příliš hluboké tajemství, než aby ho lidská mysl dokázala pochopit. Kristus ve skutečnosti spojil lidskou přirozenost plnou pohoršení se svou vlastní bezhříšnou přirozeností, protože tímto aktem shovívavosti mu bylo umožněno vylít svá požehnání ve prospěch padlého lidstva. Tím nám umožnil být účastníky Jeho přirozenosti. Tím, že sám sebe učinil obětí za hříchy, otevřel cestu, díky níž se s Ním lidé mohou stát jedno. Postavil se do pozice člověka a tím se stal schopným trpět. Celý jeho pozemský život byl přípravou na oltář.

Christ points us to the key of all his suffering and humiliation, —the love of God. RH July 17, 1900, par. 9

RH – časopis Review and Herald, 17. července 1900, odst. 9 Kristus nám ukazuje klíč ke všemu svému utrpení a ponížení – a sice Boží lásku.

1. Janův 4:10 *V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy.*

As soon as there was sin, there was a Saviour. Christ knew that He would have to suffer, yet He became man's substitute. As soon as Adam sinned, the Son of God presented Himself as surety for the human race, with just as much power to avert the doom pronounced upon the guilty as when He died upon the cross of Calvary (The Review and Herald, March 12, 1901). 1BC 1084.8

1BC – Biblický komentář, 1. svazek 1084.8 Jakmile vznikl hřích, byl tu Spasitel. Kristus věděl, že bude muset trpět, a přesto se stal náhradou za člověka. Jakmile Adam zhřešil, Boží Syn sám sebe představil jako záruku za lidské pokolení. Síla Jeho smrti na golgotském kříži přinesla moc odvrátit rozsudek zkázy vyslovený nad viníky (The Review and Herald, 12. března 1901).

This is the mystery of godliness. That Christ should take human nature, and by a life of humiliation elevate man in the scale of moral worth with God: that He should carry His adopted nature to the throne of God, and there present His children to the Father, to have conferred upon them an honor exceeding that conferred upon the angels, —this is the marvel of the heavenly universe, the mystery into which angels desire to look. This is love that melts the sinner's heart. SD 22.4

SD – Synové a dcery Boží 22.4 To je to tajemství zbožnosti. To, že Kristus přijal lidskou přirozenost a životem v ponížení pozvedl člověka na škále morální hodnoty u Boha tím, že svou přisvojenou přirozenost vynesl k Božímu trůnu a tam představil své děti Otci, aby jim udělil poctu převyšující tu, které se dostává andělům. To je ten div celého vesmíru, tajemství, do něhož touží nahlédnout andělé. To je láska, při které srdce hříšníka roztává.

By coming to dwell with us, Jesus was to reveal God both to men and to angels. He was the Word of God, —God's thought made audible. In His prayer for His disciples He says, "I have declared unto them Thy name," —"merciful and gracious, long-suffering, and abundant in goodness and truth," —"that the love wherewith Thou hast loved Me may be in them, and I in them." But not alone for His earthborn children was this revelation given. Our little world is the lesson book of the universe. God's wonderful purpose of grace, the mystery of redeeming love, is the theme into which "angels desire to look," and

it will be their study throughout endless ages. Both the redeemed and the unfallen beings will find in the cross of Christ their science and their song. It will be seen that the glory shining in the face of Jesus is the glory of self-sacrificing love. In the light from Calvary it will be seen that the law of self-renouncing love is the law of life for earth and heaven; that the love which "seeketh not her own" has its source in the heart of God; and that in the meek and lowly One is manifested the character of Him who dwelleth in the light which no man can approach unto. DA 19.2

DA – Touha věků 19.2 Tím, že přišel žít na zem s námi, měl Ježíš představit Boha lidem i andělům. Byl Božím Slovem, vyjádřením Božího myšlení. V modlitbě za učedníky řekl: **Jan 17,6** "Zjevil jsem tvé jméno lidem," — **Exodus 34,6** "soucitný a milostivý, pomalý k hněvu [trpělivý], hojný v milosrdenství a věrnosti" — **Jan 17,26** "aby láska, kterou jsi mne miloval, byla v nich, i já abych byl v nich". Toto zjevení však nebylo určeno jen Božím dětem na zemi. Náš malý svět je učebnicí vesmíru. Obdivuhodný Boží záměr plný milosti a tajemství lásky, která přináší spásu, jsou **1. Petrův 1,12** "věcmi, do nichž andělé touží nahlédnout". Budou je zkoumat po celé věky. Pro vykoupené stejně jako pro nepadlé bytosti bude Kristův kříž předmětem zkoumání i písní radosti. Ukáže se, že sláva, která vyzařuje z Ježíšovy tváře, je slávou sebe obětující lásky. Ve světle Golgoty všichni pochopí, že zákon lásky, která zapírá sama sebe, je zákonem života na zemi i v nebi. Srdce samotného Boha je zdrojem lásky, která **1. Korintským 13:5** "nehledá svůj prospěch". V tichém a pokorném Kristu se zjevil charakter Toho, jenž přebývá ve světle, k němuž se žádný člověk nemůže přiblížit. (srv. TV 9.2)